

عنوان مقاله:

فرهنگ شهر نشینی و تعامل در فضای شهری؛ کالبدشکافی فرهنگ آپارتمان نشینی در شهر تهران

محل انتشار:

سومین کنفرانس علمی پژوهشی افق های نوین در علوم جغرافیا و برنامه ریزی معماری و شهرسازی ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

یدالله صادقی - دکتری مدیریت و برنامه ریزی شهری دانشگاه تربیت مدرس تهران

سروه سلیمی - کارشناس ارشد مدیریت و برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد تهران شمال

خلاصه مقاله:

رشد سریع جمعیت شهری ناشی از افزایش طبیعی جمعیت و مهاجرت های روستاشهری که نتیجه ی انباشت سرمایه در شهرهای بزرگ بویژه پایتخت بوده است موجب آن گردید که زمین بعنوان منبع محدود، اهمیت و حساسیت خود را بیش از پیش جلوه گر سازد. در چنین شرایطی شهرهای بزرگ دیگر قادر نیستند تا با تصاحب سطح و رشد افقی، به نیاز مسکنخانوارهای جدید و مهاجر پاسخگو باشند. لذا مسکن این بار به جای گسترش در سطح، در ارتفاع ساخته شد که نمود آن باعنوان آپارتمان خوانده می شود. این در حالی است که فرهنگ مناسب آپارتمان نشینی در میان قشر عظیمی از آنان که در حال حاضر به این نوع از سکونت در کشور ما و بویژه تهران روی آوردهاند وجود ندارد. در این راستا و برای پرداختن به این پرسش که «راهکارها و شیوه های حل مشکلات فرهنگی موجود در آپارتمان نشینی و ارتقای فرهنگ آپارتمان نشینی در تهران کدامند؟» پژوهشی شکل گرفت که هدف از آن دستیابی به راهکارهای حل مشکلات فرهنگی زندگی آپارتمان نشینی است. نتایج این پژوهش -که از نظر ماهیت از نوع پژوهش های کمی و از نظر هدف در زمره تحقیقات کاربردی قرار داشته و به روش توصیفی- تحلیلی و بر پایه راهبرد پیمایش انجام گردید- نشان داد که با افزایش سابقه سکونت افراد و خانوارها در واحدهای آپارتمانی، میزان مشکلات آنها نیز کمتر خواهد بود. همچنین شرکت در جلسات گروهی درون آپارتمانی، از مشکلات موجود در زمینه فرهنگ آپارتمان نشینی می کاهد. به انضمام آنکه بین میزان آموزش و میزان مشکلات فرهنگی آپارتمان نشینی، رابطه معکوسی وجود دارد.

کلمات کلیدی:

شهرنشینی، فرهنگ، آپارتمان نشینی، تهران، آموزش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/505294>

